

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 2.4.2008
KOM(2008) 162 wersja ostateczna

2008/0063 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 w odniesieniu do odnowienia zasobów
dorsza oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93**

{SEC(2008) aaa}

{SEC(2008) aaa}

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest zmiana rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiającego środki odnowienia zasobów dorsza, tzw. plan odnowienia zasobów dorsza.

Ogólnym celem rozporządzenia (WE) nr 423/2004 jest zapewnienie bezpiecznego odnowienia zasobów dorsza do bezpiecznej ilości zalecanej przez naukowców w okresie od pięciu do dziesięciu lat.

Opinia naukowa Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) oparta na zaleceniu Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazuje na to, że ograniczenia wynikające z łącznego skutku całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), środków technicznych (np. rozmiaru oczek w sieciach, składu wyładunku, zamykania obszarów) oraz uzupełniających regulacji dotyczących zarządzania nakładem są zdecydowanie niewystarczające, aby ograniczyć śmiertelność połowową do poziomu pozwalającego na odnowienie zasobów dorsza. Spośród czterech stad dorsza wymienionych w planie jedynie zasoby dorsza w Morzu Północnym wykazały jakiś stopień odnowienia (klasa jednoroczna nieco wyższa niż w poprzednich latach), podczas gdy pozostałe stada nie wykazały żadnych oznak odnowienia.

Niewielki postęp w dążeniu do odnowienia zasobów dorsza wymusza przegląd warunków planu. Doświadczenie zdobyte przy wykonywaniu rozporządzenia (WE) nr 423/2004, jak również związanego z nim systemu zarządzania nakładem połowowym (wdrażanego od 2003 r. w rozporządzeniu dotyczącym rocznych TAC i kwot połowowych), wraz z opiniami zainteresowanych stron streszczonych w trakcie sympozjum poświęconemu odnowie zasobów dorsza, które odbyło się w marcu 2007 r., pozwala na wskazanie podstawowych kwestii, w których plan wymaga zmian zwiększających jego skuteczność.

Poniżej wymienione są główne nowe elementy, które te zmiany uzasadniają.

– *Konieczność przeglądu celów*

Aktualne dane na temat skutków globalnego ocieplenia sprawiają, że konieczny jest przegląd długofalowych celów planu odnowienia zasobów. Zamiast dążyć do osiągnięcia określonych poziomów biomasy, które mogą być nieosiągalne ze względu na zmieniające się warunki w oceanach, plan powinien koncentrować się na osiągnięciu optymalnej eksploatacji, która zapewni najwyższy podtrzymywalny odłów w nowych warunkach.

– *Uproszczenie systemu zarządzania nakładem połowowym*

System zarządzania nakładem połowowym wprowadzony w załączniku do rozporządzenia dotyczącego TAC i kwot połowowych stał się tak skomplikowany, w szczególności z powodu wielu odstępstw, że trudno go wprowadzać w życie, monitorować i kontrolować. Aby uprościć rozporządzenie, dać większą swobodę państwom członkowskim oraz skuteczniej wprowadzać w życie potrzebny jest nowy system oparty o pułapy nakładu połowowego, którym będą wewnętrznie gospodarować państwa członkowskie.

– *Dostosowanie planu do różnych poziomów odnowienia zasobów*

Plan musi uwzględniać, że w przypadku gdy zasoby się powiększają, można stosować bardziej zróżnicowane podejście. Z tego względu w zmienionym planie wprowadza się podejście modułowe, w którym dostosowanie śmiertelności połowowej jest funkcją zależną od osiągniętego poziomu odnowienia zasobów.

– *Przepisy dotyczące zasad odłowu w przypadku niewystarczających danych*

Ostatnie doświadczenia wskazują również na to, że naukowcy często nie mogli wyznaczyć parametrów, jakie należy dokładnie stosować w obecnym planie, ze względu na niską jakość danych. Prowadziło to do podejmowania przez Radę decyzji *ad hoc*. Należy ustalić jasne zasady, jakie należy stosować w przypadku gdy naukowcy nie mogą dostarczyć dokładnych danych szacunkowych dotyczących stanu zasobów.

– *Konieczność zmniejszenia ilości odrzutów*

Zmniejszenie ilości odrzutów musi stanowić istotną część zmienionego planu. Należy wprowadzić nowe mechanizmy zachęcające rybaków do uczestnictwa w programach unikania połowów dorsza.

– *Włączenie zasobów dorsza w Morzu Celtyckim*

Stado to zostało wyłączone z planu odnowienia zasobów dorsza w 2004 r. na podstawie lepszego stanu zachowania. Ostatnie oceny potwierdzają jednak, że stado to znajduje się w podobnym stanie nadmiernej eksploatacji jak i inne zasoby dorsza w wodach Wspólnoty. Stąd wynika konieczność uwzględnienia go w planie odnowienia zasobów.

W świetle powyższego należy dostosować przepisy dotyczące kontroli do nowej struktury i nowych przepisów.

Należy zatem zmienić istniejący plan odnowienia zasobów dorsza, aby stał się on pełniejszy, zaktualizowany, prostszy, bardziej wydajny i łatwiejszy do wykonania, monitorowania i kontroli.

W świetle proponowanych zmian do planu odnowienia zasobów dorsza niektóre środki kontroli ustanowione w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa powinny zostać poprawione, aby zapewnić zgodność ze środkami ustanowionymi w zmienionym planie odnowienia zasobów dorsza.

• **Kontekst ogólny**

W trakcie reformy wspólnej polityki rybackiej w 2002 r. Komisja i Rada uzgodniły stopniowe wprowadzanie planów wieloletnich i planów odnowienia zasobów dotyczących zasobów rybnych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Sporządzono plany dotyczące większości stad dorsza w wodach Wspólnoty, dwóch stad morszczuka, dwóch stad homarców, dwóch stad soli oraz stad gładzicy i soli w Morzu Północnym.

Również w 2002 r. państwa członkowskie stały się sygnatariuszami planu wykonania ustanowionego na światowym szczycie w sprawie zrównoważonego rozwoju, który odbył

się w Johannesburgu. Wymieniony plan wykonania zawiera zobowiązanie do eksploatacji zasobów rybnych zgodnie z maksymalnie podtrzymywalnym odłowem do 2015 r.

Zasoby dorsza w wodach Wspólnoty są pierwszym przypadkiem wdrożenia wieloletniego planu odnowienia zasobów. Mimo że przyjęto większą ilość planów odnowienia zasobów i zarządzania nimi, plan odnowienia zasobów dorsza pozostaje głównym elementem zreformowanej w 2002 r. wspólnej polityki rybackiej.

Ze względu na znaczenie połowów dorsza, wpływ połowów dorsza na połowy innych gatunków, znaczący interes gospodarczy i społeczny oraz wartość symboliczną dorsza jako gatunku należy dołożyć starań, aby odnowienie jego zasobów zakończyło się sukcesem. Z tego względu wskazane przez naukowców oraz zainteresowane strony słabe punkty obecnego planu muszą ulec poprawie w formie zmian.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ustanawia ogólne ramy dla zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa i określa sytuacje, w których Rada przyjmuje plany zarządzania i plany odnowienia.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Cel wniosku, jakim jest zrównoważony rozwój, jest spójny z polityką Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska, w szczególności z elementami tej polityki dotyczącymi ochrony naturalnych siedlisk i zachowania zasobów naturalnych.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Niniejszy wniosek opiera się na szeregu konsultacji przeprowadzonych z państwami członkowskimi oraz przedstawicielami zainteresowanych stron w regionalnych komitetach doradczych.

W maju 2007 r. Komisja dostarczyła regionalnym komitetom doradczym i państwom członkowskim nieoficjalny dokument techniczny, którego zasadniczym stwierdzeniem było, że zasoby dorsza mogą (i powinny) odnawiać się przy odpowiednim zmniejszeniu śmiertelności połowowej. Wymieniony nieoficjalny dokument wskazywał dwa podejścia umożliwiające takie zmniejszenie. Jedno z nich, oparte na ogólnym ograniczeniu nakładu połowowego w wielu łowiskach dorsza, zostało zdecydowanie odrzucone. Alternatywa, jaką było znalezienie sposobu na oddzielenie połowów dorsza od innych połowów i zmniejszenie ich, uzyskała poparcie co do zasady, jednak nie zasugerowano zbyt wielu konkretnych środków do osiągnięcia tego celu w praktyce.

Regionalne komitety doradcze opowiedziały się za podejściem oddzielnym dla każdego stada, nie zaleciły jednak zbyt wielu konkretnych środków zarządzania.

Głównym wkładem regionalnych komitetów doradczych jest dobrowolny system czasowych zamknięć ze skutkiem natychmiastowym (tzw. zamknięcia w czasie rzeczywistym) oraz zobowiązanie na poziomie poszczególnych statków do unikania połowów dorsza („programy unikania połowów dorsza”).

W odniesieniu do zarządzania nakładem połowowym Komisja omówiła z państwami członkowskimi oraz regionalnymi komitetami doradczymi możliwość nowego podejścia opartego na ustanowieniu pułapów dla nakładu połowowego wyrażonych w kilowatodniach. W 2008 r. administracja publiczna i organizacje branżowe państw członkowskich mogą wprowadzać niezbędne dostosowania administracyjne, tak aby system mógł zacząć działać w 2009 r.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wnioszek

Zwrócono się z prośbą do ICES i STEFC o wydanie – o ile to możliwe – naukowych opinii na temat długofalowego zarządzania zasobami rybnymi. STECF przedstawił swoje sprawozdanie na temat odnowienia zasobów dorsza w marcu 2007 r.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Główne punkty obejmują:

- zmniejszenie wynikające z łącznego skutku całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), środków technicznych (np. rozmiaru oczek w sieciach, składu wyładunku, zamykania obszarów) oraz uzupełniających środków zarządzania nakładem połowowym są zdecydowanie niewystarczające, aby ograniczyć śmiertelność połowową do poziomu pozwalającego na odnowienie zasobów dorsza i żadne z czterech stad dorsza nie wykazało wyraźnych oznak poprawy sytuacji.
- STECF zaleca natychmiastowe zmniejszenie natężenia połowów dorsza zamiast skupiania się na trudnym określaniu i dążeniu do osiągnięcia celów długofalowych. Takim długofalowym celem jest osiągnięcie odsetka eksploatacji w danym regionie w wysokości 50 % lub mniej, w porównaniu do szacunków dla ostatnich lat. Wszelkie ograniczenia nakładu połowowego mające na celu zmniejszenie połowów dorsza muszą być spójne z innymi środkami zarządzania powinny być realizowane w taki sposób, aby nie dopuścić do wykorzystywania pozostałego nakładu na poławianie dorsza.
- System zarządzania nakładem połowowym powinien odnosić się do konkretnego obszaru i powinien obejmować środki karania rodzajów połowów powodujących najwyższą śmiertelność dorsza.

Wniosek opiera się na otrzymanych opiniach.

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Opinia ICES i STECF jest ogólnie dostępna na stronach internetowych tych instytucji (www.ices.dk i fishnet.jrc.it/web/stecf).

• **Ocena skutków**

Ocena skutków opiera się przede wszystkim na dwóch źródłach informacji:

- analiza naukowa przeprowadzona głównie przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), który począwszy od 2005 r. w szczegółach analizuje wykonanie istniejącego planu i ilościowo przedstawia postępy w odnawianiu się zasobów z biologicznego punktu widzenia.
- konsultacje z zainteresowanymi stronami, począwszy od sympozjum na temat odnowienia zasobów dorsza, które odbyło się w Edynburgu w marcu 2007 r. przy szerokim udziale zainteresowanych stron, oraz dalsze opinie odpowiednich regionalnych komitetów doradczych wspierane szczegółowymi nieoficjalnymi dokumentami na temat wariantów i alternatyw przygotowanymi przez służby Komisji po sympozjum.

Wymienione elementy doprowadziły do jasnej analizy powodów, dla których obecny plan nie osiąga swoich celów oraz wskazały ewentualne alternatywy. Główne z nich to:

- zastąpienie celów związanych z biomasą celami związanymi ze śmiertelnością połowową;
- zapewnienie zróżnicowanego podejścia, proporcjonalnego do stanu zachowania poszczególnych zasobów;
- faworyzowanie podejścia na poziomie regionalnym;
- zapewnienie większej elastyczności w zarządzaniu nakładem połowowym.

Oddzielenie dorsza od związanych z nim gatunków w celu uniknięcia ogólnego zmniejszenia nakładu połowowego w tych rodzajach połowów, gdzie dorsz stanowi wyłącznie przyłów.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• **Podstawa prawna**

Podstawę prawną rozporządzenia (WE) nr 423/2004 stanowi art. 37 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

• **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Jednakże proponowana zmiana pociąga za sobą większą decentralizację na rzecz państw członkowskich, szczególnie w odniesieniu do zarządzania nakładem połowowym statków pływających pod ich banderą. Decentralizacja ta daje większą swobodę państwom członkowskim i przyczynia się do upraszczania prawa wspólnotowego.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Jest to zmiana istniejącego rozporządzenia. Jej celem jest poprawa i aktualizacja niektórych aspektów istniejącego planu w świetle nowych informacji naukowych oraz w oparciu o doświadczenia zebrane w trakcie wykonywania istniejącego planu.

4) WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera artykuł ustanawiający ocenę środków zarządzania co trzy lata od daty wejścia w życie rozporządzenia.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Zaproponowane docelowe poziomy śmiertelności połowowej opierają się na opinii naukowej STECF i ICES i odzwierciedlają obecną sytuację biologiczną. Wniosek zawiera klauzulę oceny w celu zapewnienia możliwości wprowadzenia zmian w docelowych poziomach śmiertelności połowowej, jeżeli okaże się to stosowne w świetle nowych informacji i opinii naukowych.

(Explanatory memorandum validated – 10.881 characters - complying with DGT norm.)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 w odniesieniu do odnowienia zasobów dorsza oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza¹, w szczególności jego art. 6 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najnowsza opinia naukowa Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazuje na to, że ograniczenia połowów dorsza wynikające z łącznego skutku całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), środków technicznych oraz uzupełniających środków zarządzania nakładem połowowym są zdecydowanie niewystarczające, aby ograniczyć śmiertelność połowową do poziomu pozwalającego na odnowienie zasobów dorsza i żadne z czterech stad dorsza objętych rozporządzeniem (WE) nr 423/2004 nie wykazało wyraźnych oznak poprawy sytuacji.
- (2) Za osiągnięcie celu bieżącego planu odnowienia zasobów dorsza uznać należy sytuację, gdy przez dwa kolejne lata liczebność dorosłych dorszy przewyższy wartość ustaloną w art. 3 i 5 jako znajdującą się wewnątrz bezpiecznych granic biologicznych. Cel ten nie został osiągnięty.
- (3) Zgodnie z ostatnimi opiniami naukowymi, w szczególności w odniesieniu do długofalowych tendencji w ekosystemach morskich, trudno jest dokładnie określić pożądany w dalszej perspektywie poziom biomasy. Na skutek powyższego cel jakiegokolwiek planu odnowienia zasobów dorsza należy zmienić z celu powiązanego z biomasą na cel związany ze śmiertelnością połowową, co powinno mieć również zastosowanie do dozwolonych poziomów nakładu połowowego.
- (4) Plan odnowienia zasobów dorsza powinien również objąć zasoby dorsza w Morzu Celtyckim, ze względu na pogorszenie się sytuacji tego stada od 2005 r.

¹ Dz.U. L 70 z 9.3.2004, s. 8.

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (5) Należy wprowadzić nowe mechanizmy zachęcające rybaków do uczestnictwa w programach unikania połowów dorsza.
- (6) W przypadku gdy STECF nie jest w stanie wydać opinii na temat TAC ze względu na brak wystarczająco dokładnych i reprezentatywnych informacji, należy ustanowić przepisy zapewniające spójne ustalanie TAC nawet w przypadku niewystarczających danych.
- (7) Aby zapewnić osiągnięcie celów związanych ze śmiertelnością połowową oraz przyczynić się do ograniczenia odrzutów, wielkości dopuszczalne połowów w kontekście nakładu połowowego należy również ustalać na poziomach spójnych ze strategią odnawiania zasobów. Wymienione wielkości dopuszczalne połowów powinny być w miarę możliwości określone za względu na rodzaje narzędzi połowowych na podstawie bieżących praktyk połowowych.
- (8) Dodatkowe środki kontroli, prócz przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r., ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa³, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2846/98⁴, wymagają ulepszenia, by zapewnić zgodność ze środkami przedstawionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 423/2004.
- (10) Należy dostosować rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 do zmian wprowadzonych w planie odnowienia zasobów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 423/2004

W rozporządzeniu (WE) nr 423/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Rozdział I otrzymuje następujące brzmienie:

„ROZDZIAŁ I

TEMAT I DEFINICJE

Artykuł 1

Temat

³ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁴ Dz.U. L 358 z 31.12.1998, s. 5.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan odnowienia dla następujących pięciu stad dorsza (dalej zwanych „uszczuplonymi stadami dorsza”) odpowiadających następującym obszarom geograficznym:

- a) dorsz w Cieśninie Kattegat,
- b) dorsz w Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak i wschodniej części Kanału La Manche,
- c) dorsz na zachód od Szkocji,
- d) dorsz w Morzu Irlandzkim,
- e) dorsz w Morzu Celtyckim.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) definicje ustanowione w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) „grupa nakładu połowowego” oznacza grupę statków pływających pod banderą jednego państwa członkowskiego, które dokonują połowów w jednym z obszarów wymienionych w art. 1 za pomocą narzędzi połowowych przynależnych do jednej z kategorii ustanowionych w załączniku I;
- c) „połów na jednostkę nakładu” oznacza ilość złowionych ryb wyrażoną w masie na jednostkę nakładu połowowego wyrażoną w kilowatodniach w okresie jednego roku.

Artykuł 2a

Definicje geograficzne

Dla celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące geograficzne definicje obszarów geograficznych:

- a) „Kattegat” oznacza tę część strefy IIIa, wyznaczoną przez ICES, która jest ograniczona od północy linią ciągnącą się od latarni morskiej w Skagen do latarni morskiej w Tistlarna, a stamtąd do najbliższego punktu na wybrzeżu Szwecji, zaś na południu linią ciągnącą się z Hasenore do Gnibens Spids, z Korsahage do Spodsbjerg i z Gilhjerg Hoved do Kullen;
- b) „Morze Północne” oznacza podobszar ICES IV oraz tę część rejonu ICES IIIa, która nie należy do Skagerrak a także tę część rejonu ICES IIa, która należy do wód znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich;
- c) „Skagerrak” oznacza tę część rejonu ICES IIIa, która jest ograniczona od zachodu linią ciągnącą się od latarni morskiej w Hantsholm do latarni morskiej w Lindesnes

oraz od południa linią ciągnącą się od latarni morskiej w Skagen do latarni morskiej w Tistlarna, a stamtąd do najbliższej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;

- d) „wschodnia część Kanału La Manche” oznacza rejon ICES VIIId;
- e) „Morze Irlandzkie” oznacza rejon ICES VIIa;
- f) „na zachód od Szkocji” oznacza rejon ICES VIa oraz tę część rejonu ICES Vb, który znajduje się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich;
- g) „Morze Celtyckie” oznacza rejony ICES VIIe do VIIk włącznie.

Artykuł 2b

Obliczanie nakładu połowowego

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) zdolność połowową statku mierzy się w kilowatach;
- b) działalność statku mierzona jest w dniach przebywania w obszarze geograficznym ustanowionym w art. 2a. Dzień przebywania w obszarze oznacza każdy nieprzerwany okres 24 godzin (lub jego część), w którym statek znajduje się w obszarze oraz znajduje się poza portem.

Artykuł 3

Cel planu

- 1. Plan, o którym mowa w art. 1, ma zapewnić zrównoważoną eksploatację zasobów dorsza na podstawie maksymalnie podtrzymywalnego odłowu.
- 2. Cel ustanowiony w ust. 1 powinien zostać osiągnięty przy utrzymaniu śmiertelności połowowej dorsza na poziomie 0,4 dla ryb w wieku od 2 do 4 lat.
- (2) Skreśla się rozdział II.
- (3) Rozdział III otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ III

CAŁKOWITY DOPUSZCZALNY POŁÓW (TAC)

Artykuł 5

Poziom minimalny i poziom zapobiegawczy

Poziom minimalny oraz poziom zapobiegawczy w odniesieniu do każdego uszczuplonego stada dorsza wynosi:

Stado

Poziom minimalny
(w tonach)

Poziom
zapobiegawczy

	(w tonach)	
dorsz w Cieśninie Kattegat	6 400	10 500
dorsz w Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak i wschodniej części Kanału La Manche	70 000	150 000
dorsz na zachód od Szkocji	14 000	22 000
dorsz w Morzu Irlandzkim	6 000	10 000
dorsz w Morzu Celtyckim	6 300	8 800

Artykuł 6

Procedura ustanawiania TAC

1. Każdego roku Rada podejmie decyzję dotyczącą TAC na nadchodzący rok dla każdego uszczuplonego stada dorsza. W oparciu o zalecenie STECF TAC powinien spełniać następujące warunki:
 - a) jeżeli wielkość stada w roku poprzedzającym rok stosowania TAC jest poniżej poziomu minimalnego ustanowionego w art. 5, należy zmniejszyć odsetek śmiertelności połowowej o 25 % w roku stosowania TAC w porównaniu do odsetka śmiertelności połowowej w roku poprzedzającym;
 - b) jeżeli wielkość stada w roku poprzedzającym rok stosowania TAC jest poniżej poziomu zapobiegawczego ustanowionego w art. 5 oraz większa od poziomu minimalnego ustanowionego w art. 5 lub jemu równa, należy zmniejszyć odsetek śmiertelności połowowej o 15 % w roku stosowania TAC w porównaniu do odsetka śmiertelności połowowej w roku poprzedzającym; oraz
 - c) jeżeli wielkość zasobu w roku poprzedzającym rok stosowania TAC jest większa od poziomu zapobiegawczego ustanowionego w art. 5 lub jemu równa, należy zmniejszyć odsetek śmiertelności połowowej o 10 % w roku stosowania TAC w porównaniu do odsetka śmiertelności połowowej w roku poprzedzającym.
2. W oparciu o opinię STECF, jeżeli na skutek stosowania ust. 1 lit. b) i c) odsetek śmiertelności połowowej jest wyższy niż 0,4 w grupach wiekowych 2, 3 i 4, Rada ustanawia TAC na takim poziomie, wskutek którego odsetek śmiertelności połowowej w tych grupach wiekowych będzie wynosić 0,4.
3. Przy wydawaniu opinii zgodnie z ust. 1 i 2 STECF przyjmuje, że w roku poprzedzającym stosowanie TAC dokonuje się połowów stada przy ograniczeniu śmiertelności połowowej równej ograniczeniu maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego mającego zastosowanie w danym roku.

4. Niezależnie od przepisów ust. 1 lit. b) i c) oraz ust. 2 Rada nie ustala TAC na poziomie o 15 % wyższym lub niższym od TAC ustalonego na poprzedni rok.
5. TAC oblicza się poprzez odjęcie od całkowitej ilości odłowionych dorszy przewidywanej przez STECF jako odpowiadającej odsetkom śmiertelności połowowej, o których mowa w ust. 1 i 2, następujących ilości:
 - a) ilości ryb równej spodziewanym odrzutom dorsza z danego stada;
 - b) jeżeli stosowne, ilości odpowiadającej innym źródłom śmiertelności dorsza, które ustala się na podstawie wniosku Komisji.

Artykuł 6a

Procedura ustanawiania TAC przy niewystarczających danych

Jeżeli ze względu na brak wystarczająco dokładnych i reprezentatywnych informacji STECF nie jest w stanie wydać zalecenia pozwalającego Radzie ustanowić TAC zgodnie z art. 6, Rada podejmuje decyzje w następujący sposób:

- a) jeżeli STECF zaleca, aby połowy dorsza ograniczyć do maksymalnie niskiego poziomu, TAC ustanawia się na poziomie o 25 % niższym w porównaniu do TAC na poprzedni rok;
- b) we wszystkich innych przypadkach TAC ustanawia się na poziomie o 15 % niższym w porównaniu do TAC na poprzedni rok.

Artykuł 7

Ocena środków zarządzania

1. Co trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja zwraca się do STECF o ocenę postępu w odnawianiu się każdego uszczuplonego stada dorsza.
2. W przypadku oceny przez STECF, że którekolwiek z uszczuplonych stad dorsza nie odnawia się we właściwy sposób, Rada podejmuje decyzję:
 - a) ustanawiając TAC dla danego stada na poziomie niższym niż przewiduje art. 6 i 6a;
 - b) ustanawiając maksymalny dopuszczalny nakład połowowy na poziomie niższym niż przewiduje art. 8a;
 - c) ustanawiając odpowiednie warunki dodatkowe.
3. W przypadku oceny przez STECF, że poziom minimalny i poziom zapobiegawczy, o których mowa w art. 5, oraz poziom odsetka śmiertelności połowowej, o którym mowa w art. 6 ust. 2, nie mają już zastosowania w celu utrzymania niskiego ryzyka uszczuplenia zasobów przy maksymalnie

podtrzymywalnym odłowie, Rada podejmuje decyzje o nowych wartościach dla trzech wymienionych poziomów.”

- 4) Rozdział IV otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ IV

Ograniczenia nakładu połowowego

Artykuł 8

System nakładu połowowego

TAC ustanowione w art. 6 i 6a uzupełnia się systemem nakładu połowowego, w którym państwom członkowskim przydziela się wielkości dopuszczalne połowów w formie nakładu połowowego na zasadzie rocznych kwot.

Artykuł 8a

Przydziały nakładu połowowego

1. Każdego roku Rada podejmuje decyzję o maksymalnym dopuszczalnym nakładzie połowowym dla każdej grupy nakładu połowowego w podziale na państwa członkowskie.
2. Maksymalny dopuszczalny nakład połowowy oblicza się w następujący sposób:
 - a) w pierwszym roku stosowania niniejszego rozporządzenia podstawę ustanawia się jako średnią nakładu połowowego w kilowatodniach z lat 2005, 2006 i 2007, w oparciu o zalecenie STECF;
 - b) dla kolejnych lat stosowania niniejszego rozporządzenia podstawa jest równa maksymalnemu dopuszczalnemu nakładowi połowowemu w poprzednim roku.
3. W odniesieniu do grup nakładu połowowego, które na podstawie rocznej oceny danych dotyczących zarządzania nakładem połowowym przedłożonych zgodnie z art. 18, 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr xxx/2008⁵ przyczyniły się najbardziej do całkowitych połowów dorsza, i dla których dorsz stanowi zgodnie z wymienioną oceną co najmniej 80 % całkowitych połowów, maksymalny dopuszczalny nakład połowowy oblicza się w następujący sposób:
 - a) jeżeli stosuje się art. 6, do podstawy stosuje się taki sam odsetek redukcji jak ustanowiony w art. 6 w odniesieniu do śmiertelności połowowej;

⁵ Wkleić odniesienie do nowego rozporządzenia dotyczącego gromadzenia danych

- b) jeżeli stosuje się art. 6a, do podstawy stosuje się taki sam odsetek redukcji nakładu połowowego jak obniżenie TAC.
4. Dla grup nakładu połowowego innych niż wymienione w ust. 3 maksymalny dopuszczalny nakład połowowy należy utrzymać na poziomie podstawowym.

Artykuł 8b

Obowiązki państwa członkowskiego

1. W odniesieniu do statków pływających pod jego banderą każde państwo członkowskie ustala swoją metodę przydzielania maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego poszczególnym jednostkom w oparciu o następujące kryteria:
 - a) propagowanie dobrych praktyk rybackich, w tym zachęcanie do gromadzenia danych, zmniejszenie odrzutów i ograniczenie do minimum wpływu na młode ryby;
 - b) uczestnictwo w programach współpracy w celu uniknięcia niepotrzebnych przyłowów dorsza;
 - c) mały wpływ na środowisko, w tym niskie zużycie paliwa i niska emisja gazów cieplarnianych;
 - d) proporcjonalność w odniesieniu do przydziału wielkości dopuszczalnych połowów w formie kwot ryb.
2. Każde państwo członkowskie wydaje specjalne zezwolenia połowowe zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1627/94⁶ dla statków pływających pod jego banderą, które prowadzą połowy w obszarach geograficznych, o których mowa w art. 2a.
3. W odniesieniu do każdej grupy nakładu połowowego, całkowita zdolność połowowa wyrażona w GT i kW statków posiadających specjalne zezwolenie połowowe wydane zgodnie z ust. 2 nie może przekraczać zdolności połowowej statków, które rozpoczęły połowy danym narzędziem w 2007 r. i dokonują ich w danym obszarze geograficznym.
4. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających specjalne zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, oraz udostępnia ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim na swojej oficjalnej stronie internetowej.

Artykuł 8c

Regulacja nakładu połowowego

Państwa członkowskie monitorują zdolność połowową oraz połowy swoich statków w podziale na grupy nakładu połowowego i podejmują stosowne działania w sytuacji, gdy

⁶ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.

dopuszczalny nakład połowowy zbliża się do poziomu maksymalnego, aby nie przekroczył ustanowionych limitów.

Artykuł 8d

Wymiana maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego między państwami członkowskimi

Zainteresowane państwa członkowskie dostosowują maksymalny dopuszczalny nakład połowowy ustanowiony zgodnie z art. 8a w celu:

- a) wymian kwot dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002; oraz
- b) ponownego przydzielenia i/lub odjęcia dokonywanych na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 8e

Wymiana maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego między grupami nakładu połowowego

1. Na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego Komisja może zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 zmienić przydział nakładu połowowego dla danego państwa członkowskiego poprzez przeniesienie zdolności połowowych pomiędzy grupami nakładu połowowego zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2-4.
 2. Dopuszcza się przeniesienie nakładu połowowego pomiędzy grupami narzędzi połowowych, lecz nie pomiędzy obszarami geograficznymi.
 3. Dopuszcza się przeniesienie jedynie z grupy narzędzi połowowych, która wykazała w odniesieniu do dorsza większy połów na jednostkę nakładu niż grupa narzędzi, która ma przedmiotowy nakład przyjąć. Państwo członkowskie ubiegające się o przeniesienie nakładu dostarcza niezbędnych informacji na temat połowu na jednostkę nakładu.
 4. Przeniesienia dokonuje się w formie pełnych kilowatodni.”
- (5) Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Powiązanie z rozporządzeniem (WE) nr 2847/93

Środki kontroli ustanowione w niniejszym rozdziale stosuje się dodatkowo w stosunku do środków przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 9a

Kontrole dzienników połowowych

1. W odniesieniu do statków wyposażonych w system monitorowania statków (VMS) państwa członkowskie sprawdzają za pomocą danych z tego systemu, czy informacje otrzymane w ośrodkach monitorowania rybołówstwa odpowiadają informacjom o przeprowadzonych działaniach zawartym w dzienniku połowowym. Takie kontrole krzyżowe są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.
2. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej dane kontaktowe dotyczące dostarczania dzienników połowowych i deklaracji wylądunkowych.

Artykuł 9b

Ważenie dorsza przy pierwszym wylądunku

Kapitan statku rybackiego zapewnia, by wszelka ilość dorsza złowionego w obszarach ustanowionych w art. 2a i wylądowanego w porcie wspólnotowym była ważona przed sprzedażą lub przed przewiezieniem z portu wylądunku w inne miejsce. Waga użyta do ważenia podlega zatwierdzeniu przez właściwe organy krajowe. Wielkość uzyskana w wyniku ważenia jest zamieszczona w deklaracji, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 9c

Wartości odniesienia dla inspekcji

Każde państwo członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, opracowuje szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku II.

Artykuł 9d

Zakaz przeładunku

Zakazuje się przeładunku dorsza na morzu w obszarach geograficznych ustanowionych w art. 2a.

Artykuł 9e

Wspólny nadzór i wymiana inspektorów

Zainteresowane państwa członkowskie podejmują wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru.

Artykuł 9f

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, określają krajowe programy kontroli zgodnie z załącznikiem III.
 2. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie posiadające statki, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, udostępniają na swojej oficjalnej stronie internetowej do wiadomości Komisji i pozostałych państw członkowskich, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, krajowe programy kontroli wraz z harmonogramem realizacji.
 3. Co najmniej raz w ciągu roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu przeprowadzenia oceny zgodności oraz wyników krajowych programów kontroli dla zasobów dorsza, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.”
- (6) Rozdział VI otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ VI

Proces decyzyjny oraz przepisy końcowe

Artykuł 17

Procedura podejmowania decyzji

Jeżeli niniejsze rozporządzenie stanowi, że decyzję podejmuje Rada, Rada podejmuje decyzję większością kwalifikowaną głosów na podstawie wniosku Komisji.

Artykuł 17a

Zmiany w załączniku I

Na podstawie zalecenia STECF Komisja może zmienić załącznik I do niniejszego rozporządzenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz na podstawie poniższych zasad:

- a) grupy nakładu połowowego są ustanawiane możliwie jednolicie uwzględniając rodzaj poławianych zasobów biologicznych, wielkości ryb poławianych docelowo lub jako przyłów oraz wpływ działalności połowowej danej grupy nakładu połowowego na środowisko;
- b) ilość i wielkość grup nakładu połowowego powinny być opłacalne z punktu widzenia obciążenia związanego z zarządzaniem w stosunku do potrzeb ochrony.”

Artykuł 2
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2847/93

W rozporządzeniu (WE) nr 2847/93 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Artykuł 19j otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19j

Każde państwo członkowskie bezzwłocznie powiadamia pozostałe państwa członkowskie o szczegółach identyfikacyjnych statków pływających pod jego banderą, którym zawieszono lub wycofano upoważnienie do prowadzenia działalności połowowej w jednym rodzaju rybołówstwa lub większej ich liczbie, określonym w art. 3 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1954/2003, lub specjalne zezwolenie połowowe wydane zgodnie z art. 8b ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2004.”

(2) Art 21a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21a

Każde państwo członkowskie ustala datę, z którą statki lub grupa statków pływające pod jego banderą uznaje się za statki, które osiągnęły maksymalny poziom nakładu połowowego na obszarach połowowych ustanowionych w rozporządzeniu określonym w art. 11 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 1954/2003 i art. 8a rozporządzenia (WE) nr 423/2004. Od tej daty państwo członkowskie tymczasowo zakazuje działalności połowowej wspomnianych statków lub grupy statków na tym obszarze. Komisja zostaje niezwłocznie powiadomiona o tym środku, a następnie informuje ona o tym pozostałe państwa członkowskie.”

(3) Artykuł 21b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21b

Jeśli uzna się, że statki lub grupa statków pływające pod banderą danego państwa członkowskiego wyczerpały 70 % maksymalnego nakładu połowowego przyznanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1954/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 423/2004, dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o środkach podjętych zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 685/95.”

(4) Artykuł 21c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21c

1. Na podstawie informacji określonych w art. 19i Komisja zapewnia, że maksymalny nakład połowowy ustalony w rozporządzeniu (WE) nr 1954/2003 i rozporządzeniu (WE) nr 423/2004 jest przestrzegany.
2. Po otrzymaniu powiadomienia na mocy art. 21a lub z własnej inicjatywy Komisja ustala na podstawie dostępnych informacji datę, od której uważa się poziom maksymalnego nakładu połowowego dla statków lub grupy statków pływających pod banderą danego państwa członkowskiego za osiągniętą. Od tej daty statki lub grupa statków pływające pod banderą tego państwa członkowskiego nie podejmują działalności połowowej na danych obszarach.”

Artykuł 3
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W rozporządzeniu (WE) nr 423/2004 dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK I

Grupy nakładu połowowego

1. Grupy narzędzi

- (1) Włoki denne (OTB, OTT, PTB) o wymiarach oczek sieci:

TR.1 równym 100 mm lub większym

TR.2 równym 70 mm lub większym, ale mniejszym niż 100 mm;

TR.3 poniżej 70 mm

- (2) Włoki ramowe (TBB) o wymiarach oczek sieci:

BT.1 równym 80 mm lub większym

BT.2 poniżej 80 mm

- (3) Sieci skrzelowe, sieci oplatające (z wyjątkiem sieci trójściennych) o wymiarach oczek sieci:

GN.1 równym 150 mm lub większym

GN.2 równym 110 mm lub większym, ale mniejszym niż 150 mm;

GN.3 poniżej 110 mm

- (4) Sieci trójścienne (TN.1)

- (5) Sznury haczykowe (LL.1)

2. Grupy obszarów geograficznych:

- 2.1. Dla celów niniejszego załącznika stosuje się następujące grupy obszarów geograficznych:

a) Cieśnina Kattegat;

b) (i) Cieśnina Skagerrak;

(ii) część strefy ICES IIIa nienależąca ani do Skagerrak, ani do Kattegat;

strefa ICES IV oraz wody WE strefy ICES IIa;

(iii) strefa ICES VIIId;

c) strefa ICES VIIa;

- d) strefa ICES VIa;
- e) Morze Celtyckie (strefa ICES VIIe do VIIk włącznie).

3. Grupy nakładu połowowego:

Przy przekazywaniu danych dotyczących nakładu połowowego, ustanowionym w art. 19i rozporządzenia (WE) nr 2847/93, używa się następujących kodów dla każdej grupy nakładu połowowego:

Grupy narzędzi	Obszary				
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
TR1	TR1a	TR1b	TR1c	TR1d	TR1e
TR2	TR2a	TR2b	TR2c	TR2d	TR2e
TR3	TR3a	TR3b	TR3c	TR3d	TR3e
BT1	BT1a	BT1b	BT1c	BT1d	BT1e
BT2	BT2a	BT2b	BT2c	BT2d	BT2e
GN1	GN1a	GN1b	GN1c	GN1d	GN1e
GN2	GN2a	GN2b	GN2c	GN2d	GN2e
GN3	GN3a	GN3b	GN3c	GN3d	GN3e
TN1	TN1a	TN1b	TN1c	TN1d	TN1e
LL1	LL1a	LL1b	LL1c	LL1d	LL1e

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCJI

Cel

1. Każde państwo członkowskie określa szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach, które mogą prowadzić połowy dorsza. Inspekcje wyrywkowe stosuje się w odniesieniu do transportu i wprowadzania na rynek dorsza jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej, w celu zbadania skuteczności inspekcji i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w wielkościach dopuszczalnych połowów wpływają na floty. W związku z tym każde państwo członkowskie określa priorytety szczegółowe.

Docelowe wartości odniesienia

4. Najpóźniej miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zobowiązane są wdrożyć swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające cele wyznaczone poniżej.

Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wyrywkowych, którą zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja może uzyskać dostęp do planu kontroli wyrywkowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, jaką należy osiągnąć, powinna odpowiadać co najmniej dokładności, jaka zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody losowego wyboru, przy czym inspekcją powinno zostać objętych 20 % masy wszystkich wyładunków dorsza w danym państwie członkowskim.

b) Poziom inspekcji w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości dorsza oferowanego do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom inspekcji na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów objętych

zarządzaniem w odniesieniu do dorsza, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

ZAŁĄCZNIK III

Zakres krajowych programów kontroli

W krajowych programach kontroli należy określić, między innymi:

1. **ŚRODKI KONTROLI**

Zasoby ludzkie

1.1. Liczba inspektorów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki techniczne

1.2. Liczba statków i samolotów patrolowych oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki finansowe

1.3. Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich, statków i samolotów patrolowych.

2. **ELEKTRONICZNY ZAPIS I PRZEKAZ INFORMACJI ZWIĄZANYCH Z DZIAŁALNOŚCIĄ POŁOWOWĄ**

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 9a, 10, 11 i 12.

3. **WYZNACZENIE PORTÓW**

W stosownych przypadkach, wykaz portów wyznaczonych do wyładunku dorsza, zgodnie z art. 9e.

4. **WPLYNIĘCIE NA SZCZEGÓLNE OBSZARY I WYPŁYNIĘCIE Z TYCH OBSZARÓW**

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z art. 11.

5. **KONTROLA WYŁADUNKÓW**

Opis urządzeń lub systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami art. 9a, 9b, 9c i 15.

6. **PROCEDURY INSPEKCJI**

Krajowe programy kontroli określają procedury, jakie należy stosować:

- a) przy przeprowadzaniu inspekcji na morzu i na lądzie;
- b) przy wymianie informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez inne państwa członkowskie jako odpowiedzialnymi za krajowy program kontroli w odniesieniu do dorsza;

- c) przy wspólnym nadzorze i wymianie inspektorów, w tym przy wyszczególnianiu uprawnień i kompetencji inspektorów prowadzących działania na wodach innych państw członkowskich.”